

πρὸς τοὺς παρτζινεβέλους του, νὰ τὰ δίδουν τῶν καμπιαδόρων· εἰ δὲ καὶ δὲν τὰ στείλῃ, τὰ αὐτὰ διάφορα νὰ προσθέτῳ κοντὰ εἰς τὴν ἄλλην σερμαγίαν καὶ αὐτὰ νέα σερμαγιά, ἥτοι τὰ 100 νὰ γίνονται 140 καὶ νὰ ἀγροικῶνται εἰς ρεζίγον τῶν καμπιαδόρων καὶ νὰ κορέρῃ τὸ διάφορον πρὸς 1, 1/2 παρὰ τὸν μῆνα τὸ γρόσι, ἀφ' ἡμέρας ὅπου κάμῃ ἀρχὴν τοῦ νέου ταξιδίου, ἕως νὰ ἔλθῃ εἰς "Υδραν». (ἐν 25, 2, σ. 261–263).

ΣΗΜ. Ἐν τούτοις, ἐν 221, τ. 1, σ. 249–251 δημοσιεύεται κείμενον ἐκ 12 ἄρθρων, ἐξ ἀτελοῦς ἀντιγράφου ἐν ΓΑΚ, τοῦ ἐκδότου «βελτιώσαντος τὸ λεκτικὸν καὶ ἀποσκορακίσαντος τὰς τουρκικὰς καὶ ἰταλικὰς λέξεις», ὡς ὁμολογεῖ αὐτόθι, σ. 248.

### 581

1804. Ἐγγραφον, 23 Αὐγ., διορισμοῦ προεστοῦ τοῦ χωρίου Γ ο ὑ ρ α, ἐπικεκυρωμένον παρὰ τοῦ ἐπ. Θαυμακοῦ Ἀθανασίου, ἐν 341, σ. 13.

«Διὰ τοῦ παρόντος μας γράμματος φανερώνομεν ἡμεῖς οἱ ραγιάδες Γουριῶτες ἅπαξ ἅπαντες, μικροί τε καὶ μεγάλοι, ὅτι ἐσυμφωνήσαμεν ὅλοι μας καὶ ἐπήγαμεν καὶ ἐπαρακαλέσαμε τὸν κὺρ Θεόδωρον Λογοθέτην καὶ τὸν ἐβάλαμεν προεστὸν εἰς τὴν χώραν μας, διὰ νὰ μᾶς κυβερνήσῃ ὅσον εἶναι τῶν δυνάμεών του καὶ ἔχομεν ὅλοι μας μὲ ὅλον μας τὸ χουσνοντλίκι νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν κοντὰ του εἰς ὅσα ἤθελε μᾶς προστάξει. Καὶ ἂν ἤθελε ὅμως κανεὶς ἀπὸ ἡμᾶς νὰ τὸν κατατρέξῃ, ἔχομεν ὅλοι ἡμεῖς νὰ τὸν ἀποκριθῶμεν καὶ αὐτὸς νὰ μένῃ ἡσυχος. Καὶ ἂν ἤθελε τὸν ἀκολουθήσει κανένα ζαράρι ἐδῶ ὅπου βρίσκεται εἰς τὴν δουλειάν μας, ἔχομεν νὰ τὸ ἀποκριθῶμεν ἡμεῖς, ἡ χώρα. Καὶ ἂν οὕτως παραλλάξωμεν ἀπὸ ἐτοῦτα ὅπου γράφομεν ἐκ τῶν ἐδίων χειρῶν μας, ἔχει νὰ μᾶς παιδεύσῃ μὲ τὸν ἀγᾶ μας, ἢ μὲ ἄλλην κρίσιν, ὅποιαν θέλει. Καὶ διὰ τὸ ἀληθές, ἐδόθη τὸ παρὸν μας εἰς χεῖρας τοῦ κὺρ Θεοδώρου Λογοθέτου καὶ ἔστω εἰς βεβαίωσιν».

### 582

1804(?)—Χρονικὸν ἐκ τοῦ Κώδικος ἐπισκοπῆς Δελβίνου, ἐν 255, σ. 64.

«... Οἱ πολῖται ἐζήτησαν ἐξ αὐτοῦ (τοῦ ἀρχιερέως Παρθενίου) διὰ ἓν συνοικέσιον κατὰ τὸν Ἀρμενόπουλον εἰς τὸ χέρι τοῦ προεστῶτος καὶ τοῦ εἶπαν νὰ δόσῃ ἄδειαν ἐξ ἀνάγκης. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη λέγων : εἶμαι προεστὼς νὰ παρατηρήσω, ἔπειτα νὰ πράξω· ἐπαρατήρησα λοιπὸν καὶ κατὰ τὴν ιδέαν μου δὲν πράττω· νὰ, αὐτὸ μὲ διατάττουν οἱ θεῖοι νόμοι !. Τούτου ἕνεκα ἐσυγχίσθησαν ἀναμεταξὺ καὶ ἀπερνῶντας καιρός, ἔγραψαν οἱ πολῖται γράμματα εἰς τὴν μητρόπολιν Ἰωαννίνων καὶ διὰ χρημάτων τοὺς ἔστειλαν τὴν ἄδειαν τοῦ ποθουμένου συνοικεσίου. Τοῦτο μαθὼν ὁ Παρθένιος, τοῦ ἐφάνη προσβολὴ καὶ κατηγορία, ἔκαμε καὶ αὐτὸς παρενθὺς τὴν παραίτησίν του...».

### 583

1805. Ἐγγραφον δημογερόντων Ζαγορίου, ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου, εἰς ἐπιστολὴν Ἀθ. Ψαλίδας, περὶ ἰσχύοντος ἐθίμου αὐτόθι περὶ δικαιωμάτων δανειστῶν προικοδότου ἐπὶ τῆς προικός, ἐν 107, σ. 321–322.

«... Εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν... τὸ κανόνι τοῦ Ζαγορίου δὲν ἀναιρεῖ τὸ νόμιμον. Ἡ

διδόμενη προίκα εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ πατρὸς κατὰ τὸ προικοσύμφωνον εἶναι καλὰ δεδομένη. Παράνομον καὶ παρακάνονον εἶναι νὰ ἐνοχλῇται ἡ θυγατέρα ἀπὸ τοὺς χρεωφειλέτας, ὅπου ἐδάνεισαν τὸν πατέρα τῆς ὑστερώτερα ἀπὸ τὴν δόσιν τοῦ προικοσυμφώνου . . . Διὰ δὲ τὴν εἰς μετρητὰ ταγμένην προίκαν, κρίνομεν εὐλογον νὰ τὴν λάβῃ ἡ θυγατέρα ἀπὸ τὰ μούλκια τὰ πατρικά της, τὰ μισά, ὅπου δὲν τῆς εἶχαν δοθῇ προίκα. Καὶ ἀφοῦ πληρωθῇ ἡ θυγατέρα ὅλα, κατὰ τὸ προικοσύμφωνόν της, ὅτι περισσεύῃ νὰ πάρουν οἱ χρεωφειλέται . . .».

#### 584

1805. «Συμφωνητικὸν γράμμα» τοῦ ἐσναφιοῦ τῶν ἀμπατζήδων Φιλίππου π ο υ π ό λ ε ω ς, τῆς 29 Ἰουλίου, ἐξ ἄρθρων 8, ἐν 13, σ. 329–332. Πρβλ. 15.

#### 585

1805. Διαταγὴ τοῦ μεγ. διερμηνέως τοῦ στόλου Π. Μουρούζη, πρὸς τοὺς νησιώτας, ἀπὸ 5 Μαρτίου, περὶ διατιμήσεως νομισμάτων, ἐν 147, σ. 115.

#### 586

1805. Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου, κριτοῦ Θεσσαλονίκης, Πρόχειρον, τὸ λεγόμενον ἡ Ἐξάβιβλος . . . μετάφρασις . . . Ἀλεξίου Σπανοῦ . . . Ἐνετίησιν. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. Ἐκδοσις ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ Γλυκύ, τοῦ 1766· πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 407.

#### 587

1805. «Κανονισμὸς καὶ διόρθωσις τῆς ναυτιλίας τῆς Ἰωνικῆς Πολιτείας . . . Κερκύρα».

#### 588

1806. Πατριαρχικὸς καὶ συνοδικὸς Τόμος, κατὰ Νοέμβριον, ἐκ δέκα κεφαλαίων, πΚ. Γρηγορίου Ε', ἐν 70, Β', σ. 106–114 καὶ ἐν 1, Α', σ. 60–68. Πρβλ. κατωτέρω ἀριθ. 598.  
« . . . Δ'. Ὅμοίως δὲ διακωλύομεν, ἵνα μηδεὶς τοῦ λοιποῦ τῶν ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, βρέφη ἀναδέχεται ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας, . . . μηδὲ τοὺς στεφάνους ἀμείβῃ τῶν μελλόντων γάμοις νομίμοις συνάπτεσθαι, κουμπάροι γινόμενοι . . .  
Ε'. Ἐτι δὲ μηδεὶς τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν παρέχεται . . . ἄδειαν τοῖς μέλλουσιν εἰς γάμου κοινωνίαν ἐλθεῖν, ἄνευ τῆς ὀφειλομένης προηγουμένως ἐξετάσεως ἐπὶ τῷ μὴ ἔχειν τι τὸ κωλύον ἐκ τῶν ἱερῶν νόμων . . .  
Σ'. Ἐπὶ τούτοις δὲ προσέχειν ἀκριβῶς μὴ διδόνθαι ἄδειαν γάμῳ συνάπτεσθαι τοὺς ὀρθοδόξους ἑτεροδόξοις καὶ αἵρετικοῖς . . .